

Resource: Study Notes (Biblica)

License Information

Study Notes (Biblica) (Dutch) is based on: Biblica Study Notes, [Biblica Inc.](#), 2023, which is licensed under a [CC BY-SA 4.0 license](#).

This PDF version is provided under the same license.

Study Notes (Biblica)

GAL

Galaten 1:1-10, Galaten 1:11-24, Galaten 2:1-10, Galaten 2:11-21, Galaten 3:1-14, Galaten 3:15-29, Galaten 4:1-20, Galaten 4:21-31, Galaten 5:1-12, Galaten 5:13-26, Galaten 6:1-10, Galaten 6:11-18

Galaten 1:1-10

Paulus maakte zich grote zorgen over de gelovigen in Galatië. Zij hadden het goede nieuws geloofd dat Paul hen had onderwezen over Jezus.

Maar nadat Paulus vertrokken was, kwamen er andere leraren naar Galatië. Zij onderwezen zaken die in strijd waren met het goede nieuws over Jezus. De Galaten begonnen deze leringen te geloven.

God had Paulus gestuurd om het goede nieuws te verkondigen. Dat was Paulus' taak als apostel.

Paulus was er volledig van overtuigd dat de boodschap die hij predikte waar was. Hij verkondigde dat Jezus zijn leven gaf voor de zonden van mensen. Jezus bevrijdt degenen die in Hem geloven van deze slechte wereld.

Zo beschreef Paulus de kracht van zonde, dood en kwaad. God de Vader wilde dat Jezus de mensen zou bevrijden. Alle leerstellingen over Jezus moeten hiermee in overeenstemming zijn. Als dat niet zo is, moeten volgelingen van Jezus weigeren het te geloven.

Galaten 1:11-24

Paulus legt uit hoe hij het goede nieuws over Jezus leerde kennen. In het begin geloofde Paul niet dat Jezus de Messias was.

Paulus was altijd een zeer trouwe Jood. Hij kende de Joodse wetten en leringen beter dan de meeste andere Joden. Hij was een Farizeeër. Hij zette volgelingen van Jezus in de gevangenis omdat ze de Joodse wetten niet naleefden.

Toen verscheen Jezus aan hem. Jezus liet Paulus zien dat Hij de Zoon van God is. Dit veranderde Paulus' leven volledig. Dit verhaal wordt verteld in Handelingen, hoofdstuk 9.

Daarna wijdde Paulus zijn leven aan het verspreiden van het goede nieuws over Jezus. Hij ontmoette andere apostelen zoals Petrus en Jakobus. Samen met andere gelovigen in Judea waren ze blij dat Paulus Jezus volgde.

Galaten 2:1-10

Veertien jaar nadat Paulus Jezus als de Messias was gaan volgen, ging hij naar Jeruzalem. Daar ontmoette hij Jakobus, Petrus en Johannes. Zij waren drie van Jezus' meest vertrouwde discipelen en verspreidden de boodschap over Jezus onder het Joodse volk.

Ze luisterden naar Paulus en stemden in met alles wat hij predikte. Ze begrepen dat God Paulus had aangesteld om aan heidenen te prediken. Paulus legde dit uit aan de Galaten zodat ze vertrouwen zouden hebben in zijn leer. Dit was een manier om te laten zien dat hij het goede nieuws over Jezus niet zelf had verzonnen. Hij predikte hetzelfde goede nieuws dat andere belangrijke kerkleiders ook predikten.

Een deel van het goede nieuws is dat gelovigen uit de heidenen de Wet van Mozes niet hoeven te volgen. Mannelijke gelovigen uit de heidenen hoeven niet besneden te worden. Dit werd besproken in Handelingen hoofdstuk 15. Titus was hier een voorbeeld van.

Galaten 2:11-21

Petrus wist dat niet-Joden werden geaccepteerd in Gods familie. Handelingen hoofdstuk 10 vertelt het verhaal van hoe God dit aan Petrus duidelijk maakte. Maar er waren Joodse gelovigen die het hier niet mee eens waren. Zij vonden dat Joodse gelovigen gescheiden moesten blijven van niet-Joodse gelovigen. Ze daagden Petrus uit.

Petrus begon heidenen als buitenstaanders te behandelen. Hij zag gelovige heidenen niet langer als zijn broeders en zusters in Gods familie. Andere Joodse gelovigen, zoals Barnabas, volgden zijn voorbeeld. Zij beschouwden de Joodse wetten als belangrijker dan het gezamenlijk volgen van Jezus met andere gelovigen.

Paulus was het sterk oneens met Petrus. Hij corrigeerde Petrus in het openbaar. Daarna schreef Paulus aan de Galaten over de wet. Hij sprak over Joodse wetten die Joden van niet-Joden scheidde. Dit omvatte wetten over besnijdenis, voedsel en het eren van de sabbatdag. Paulus maakte heel duidelijk dat het gehoorzamen van deze wetten mensen niet rechtvaardig voor God maakt. Alleen Jezus kan mensen bevrijden van de macht van de zonde en hen terugbrengen naar God.

Paulus beschreef dit alsof gelovigen met Christus gekruisigd zijn. Dit beeld toont hoe nauw gelovigen met Jezus verbonden zijn. Paulus zei niet dat gelovigen aan het kruis genageld zijn. Alleen Jezus werd aan het kruis genageld en stierf om mensen van hun zonden te redden. Paulus beschreef iets over gelovigen: ze leven niet langer op de zondige manieren waarop ze vroeger leefden. Die oude levenswijzen zijn voorbij. Nu hebben gelovigen nieuw leven gekregen van Jezus. Ze ontvangen dit nieuwe leven niet door de wet van Mozes te gehoorzamen, maar van Jezus. Het is een geschenk omdat Jezus van alle mensen houdt.

Galaten 3:1-14

Sommige Joodse gelovigen in Galatië beschouwden de Joodse wetten als belangrijker dan Gods beloften. God had beloofd om alle naties en mensen te zegenen door Abraham. Jezus' leven en werk vervulden deze belofte.

Toch leerden sommige Joodse gelovigen dat heidense gelovigen de wet van Mozes moesten naleven om de zegen te ontvangen die God had beloofd. Paulus legde het verschil uit tussen geloof in God en het naleven van Joodse wetten. Abraham werd rechtvaardig voor God omdat hij in God geloofde en vertrouwde in Hem had.

Sommige Galaten probeerden in het reine te komen met God door de Joodse wetten te gehoorzamen. Dit betekende dat ze de wet van Mozes volledig moesten naleven, iets wat niemand kan. Paulus beschreef dit als onder de vloek van de wet zijn. Hij verwees naar de verbondsvloeken en legde uit hoe

niemand de wet perfect kan gehoorzamen. Hij sprak ook over Jezus' dood aan het kruis.

Gekruisigd worden werd als een vloek beschouwd. Op deze manier werd Jezus een vloek. Door dit te doen bevrijdde hij mensen zodat zij Gods zegeningen konden ontvangen. Iedereen die in Jezus gelooft, ontvangt eeuwig leven en de Heilige Geest.

Galaten 3:15-29

Het zaad van Abraham was een manier om te spreken over de nakomelingen van Abraham. Paulus gebruikte dit woord om Jezus te beschrijven. Jezus was degene uit Abrahams familielijn door wie Gods beloften werden vervuld.

De wet stopte Gods belofte niet om alle naties via Abraham te zegenen. Dat was niet de reden waarom God Israël de Wet van Mozes gaf. God gaf de wet om de Israëlieten te laten zien hoe Hij wilde dat ze leefden. De wet maakte duidelijk welke dingen God behaagden en welke dingen zondig waren. Het bood Gods volk manieren om om te gaan met de problemen die hun zonden veroorzaakten. Op deze manier fungeerde het als een leraar of bewaker die over hen waakte.

Maar de wet kon de macht van de zonde niet stoppen. Jezus deed dat. Iedereen die in Jezus gelooft en Hem volgt, wordt rechtvaardig gemaakt voor God. Zij zijn Gods kinderen en maken deel uit van zijn familie, ongeacht wie ze zijn. Onder gelovigen is geen persoon of groep beter of belangrijker dan een andere. Joden en heidenen, slaven en vrije mensen, mannen en vrouwen zijn allemaal gelijk. Ze zijn allemaal één in Gods familie omdat ze Jezus volgen.

Galaten 4:1-20

In de tijd van Paulus hadden zowel kinderen als slaven geen autoriteit binnen de familie. Paulus gebruikte dit als een voorbeeld om de Galaten beter te laten begrijpen wat het goede nieuws inhield.

Hij beschreef de Joden als slaven in het huis van God. De wet fungeerde als de bewaker die over hen waakte. Paulus beschreef de heidenen voordat zij gelovigen werden als slaven van valse goden.

Jezus werd geboren onder de autoriteit van de wet. Dit betekende dat de Wet van Mozes als een bewaker over Hem waakte. Maar Hij is Gods Zoon

en geen slaaf. Jezus bevrijdde iedereen die in Hem gelooft van de wet. Dit houdt in dat de macht van de wet niet langer heerst over Joodse gelovigen. En de macht van valse goden heerst niet langer over heidense gelovigen.

In plaats van slaven te zijn, worden gelovigen geadopteerd als kinderen in Gods familie. Ze mogen God Abba noemen, net zoals Jezus dat doet. Ze zullen de goede dingen ontvangen die hun Vader voor hen heeft.

Toch keerden de Galaten terug naar de dingen waaraan ze eerder slaven waren geweest. Paulus kon niet begrijpen waarom. Ze waren zo oprecht geweest toen ze voor het eerst het goede nieuws geloofden. Paulus verlangde ernaar dat ze volledig toegewijd zouden blijven aan de waarheid over Jezus.

Galaten 4:21–31

Daarna gebruikte Paulus Hagar en Sarah als voorbeelden. Hij legde het verschil uit tussen een slaaf zijn en een kind zijn in Gods familie.

Hagar en haar zoon Ismaël leefden als slaven in het huis van Abraham. Paulus vergeleek hen met de Joden die als slaven van de wet van Mozes leefden. Dit begon toen God het verbond met zijn volk op de berg Sinaï vestigde. In de tijd van Paulus volgden de meeste Joden die in Jeruzalem woonden nog steeds de wet.

Paulus sprak over de berg Sinaï, Jeruzalem en Hagar om het Sinaï-verbond te verduidelijken. Sara en haar zoon Izaäk leefden als vrije mensen in Abrahams huis. Paulus vergeleek hen met gelovigen die als Gods kinderen leven in het nieuwe verbond. Zij worden Gods kinderen door de kracht van de Heilige Geest.

Paulus noemde hun huis het Jeruzalem dat boven is. Dit was een andere naam voor het Nieuwe Jeruzalem. Met betrekking tot dat Jeruzalem hielpen de Heilige Geest en Sara Paulus om het nieuwe verbond uit te leggen.

Paulus leerde de Galaten dat ze niet langer als slaven hoefden te leven. In het nieuwe verbond waren ze niet meer onderworpen aan de autoriteit van de wet. Ze waren vrije mensen en zouden moeten leven door de kracht van de Heilige Geest.

Galaten 5:1–12

Paulus spoort de Galaten aan om de vrijheid te omarmen die Jezus hun had gegeven. Dit was echter niet wat andere leraren hun vertelden.

Andere leraren vertelden de heidense gelovigen in Galatië dat mannen besneden moesten worden. Dit was in strijd met wat de Joodse gelovigen in Jeruzalem hadden besloten in Handelingen, hoofdstuk 15. Paulus noemt deze leraren onruststokers. Hij is boos op hen omdat ze onwaarheden onderwezen.

Paulus legt uit waarom hun leringen gevaarlijk zijn. Jezus had de gelovige heidenen al in overeenstemming gebracht met God. Ze hoefden niet besneden te worden of Joodse wetten te gehoorzamen om recht tegenover God te staan. Als ze dat probeerden te doen, wezen ze Gods genade af.

Paulus moedigt de gelovigen uit de heidenen aan zich geen zorgen meer te maken over de besnijdenis. Hij wil dat ze zich zouden richten op hun geloof in Jezus en dit geloof tonen door liefdevol te handelen.

Galaten 5:13–26

Paulus legt uit hoe de gelovigen in Galatië hun vrijheid moeten gebruiken. Vrij zijn van de wet betekent niet dat de Galaten alles konden doen wat ze wilden. Het betekent dat ze vrij zijn om God te gehoorzamen en anderen met liefde te dienen.

Paul legt uit dat er twee manieren zijn om te leven. De ene manier is om beheerst te worden door zonde. Dit leidt ertoe dat mensen slechte dingen doen die zowel anderen als henzelf schaden. Deze slechte manieren hebben geen plaats in het koninkrijk van God.

Een andere manier van leven is je laten leiden door de Heilige Geest. De Geest helpt mensen nee te zeggen tegen alles wat tegen Gods wil ingaat. De Geest inspireert mensen om het voorbeeld van Jezus te volgen. Dit komt tot uiting in de manier waarop mensen denken, spreken en handelen.

Paulus geeft een naam voor de manieren van denken, spreken en handelen zoals Jezus dat deed. Hij noemt ze de vrucht van de Heilige Geest. Deze manieren zijn niet afhankelijk van regels die door anderen worden gecontroleerd. Ze zijn het resultaat van de Heilige Geest die het hart van een persoon verandert.

Galaten 6:1-10

Paulus herinnert de gelovigen in Galatië eraan om goed voor elkaar te doen. Ze moeten nederig en zachtmoedig zijn, vooral wanneer ze elkaar corrigeren.

Ze moeten vrijgevig zijn naar leraren die hen de waarheid over Jezus leren. Ook moeten ze andere gelovigen helpen met zaken die moeilijk voor hen waren. Paulus beschrijft dit als het dragen van elkaars zware lasten. Dit is wat Jezus de mensen leerde te doen in de wet van Christus.

Tegelijkertijd moet elke gelovige (uit Galatië) zijn eigen last dragen. Dit betekent dat elke gelovige verantwoordelijk is tegenover God voor de keuzes die hij of zij maakt. Ze kunnen ervoor kiezen om te handelen naar verlangens die zondig zijn, of ze kunnen ervoor kiezen om te handelen op manieren die de Heilige Geest behagen.

Paulus vergelijkt deze keuzes met zaden die mensen planten. Wat er gebeurt als gevolg van hun daden is de oogst die wordt binnengehaald. Wanneer mensen Jezus' voorbeeld volgen, is de oogst eeuwig leven in Gods koninkrijk. Maar de oogst van zondige daden leidt tot de dood.

Galaten 6:11-18

Joden die geloven dat Jezus de Messias is, hoeven de Wet van Mozes niet te gehoorzamen. Toch behandelen Joodse leiders hen slecht als ze de Joodse wetten niet naleefden.

Sommige Joodse gelovigen in Galatië wilden niet slecht behandeld worden omdat ze Jezus volgden. Daarom wilden ze dat iedereen dacht dat ze nog steeds alle Joodse wetten naleefden.

Ze probeerden ook niet-Joodse gelovigen de Joodse wetten over besnijdenis te laten volgen. Paulus legt uit dat de wetten over besnijdenis niet meer van belang zijn. Wat telt, is de nieuwe schepping die Jezus bracht toen Hij stierf aan het kruis.

Paulus' lichaam droeg littekens van de slechte behandeling die hij onderging vanwege zijn toewijding aan Jezus. Hij was bereid te lijden omdat hij bij Jezus hoorde.